

Иван Вазов

Планинци

Измахнати, посърнали, бедняците,
от нужди, тежък труд,
по урвите, чукарите, скалаците
живот прекарват лют.

Духовна нощ във бедни им съзнания,
вековна слепота!
На робството обречени създания,
забравени в света.

Изгубвам мир и сладко настроение
при техний вид злочест –
лица вскотени от тегла, търпение –
през векове и днес.

И сякаш в техни погледи покрусени
прочитам укор тих
и чувам глас от чуките намусени:
„Що сторихте за них?“

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Атанаска Христова, Пловдивски университет, септ. 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4712>]